

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1949-1950.

VERGADERING VAN 7 December 1949.

Wetsvoorstel tot uitlegging van artikel 3 der wet van 14 Augustus 1947 betreffende de wedden van de magistraten der rechterlijke orde en de wedden van de griffiers der hoven, rechtbanken en vrederegerechten gewijzigd bij de wet van 1 Juni 1949.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De wet van 14 Augustus 1947, gewijzigd bij die van 1 Juni 1949, verleent aan de magistraten der rechterlijke orde een weddeverhoging na elk tijdperk van drie jaren *werkelijke functie* in een of meer rechtscolleges. Inderdaad, artikel 3 der wet van 1 juni 1949 zegt :

« De wedden der magistraten worden verhoogd na elke periode van drie jaar werkelijke functie in een of meer rechtscolleges.

» De eerste dier verhogingen gaat in op de eerste dag van het burgerlijk semester dat volgt op de eerste periode van drie jaar werkelijke functie. »

Welnu, tengevolge van de door het Rekenhof aan de uitdrukking *werkelijke functie* gegeven uitlegging, stelt de administratie de datum van de eerste driejaarlijkse verhoging van de wedde van een magistraat vast met dien verstande dat zij weigert, als werkelijke functies in een rechtscollege in de zin van de wet te beschouwen de door die magistraat op regelmatige en doorlopende wijze uitgeoefende werkelijke functies in de hoedanigheid van plaatsvervangend magistraat, hetzij ter vervanging van een tot andere functies benoemde of afgevaardigde, ontslagnemende, op pensioen gestelde, wettelijk belette, — bv. met verlof zijnde of zieke, of geschorste, — afgezette of overleden titularis, hetzij krachtens een regelmatige machtiging.

Dergelijke uitlegging blijkt nochtans des te minder aanvaardbaar daar zij niet strookt met de betekenis der termen van de wet en daar, anderzijds, precies wegens de ervaring opgedaan door die plaatsvervangende magistraat gedurende de uitoefening van de bedoelde werkelijke functies ter vervanging van een ambtsvoerende magistraat, hij

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1949-1950.

SÉANCE DU 7 décembre 1949.

Proposition de loi interprétant l'article 3 de la loi du 14 août 1947 concernant les traitements des magistrats de l'ordre judiciaire et les traitements des greffiers des cours, tribunaux et justices de paix, modifiée par celle du 1er juin 1949.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 14 août 1947 modifiée par celle du 1er juin 1949 accorde aux magistrats de l'ordre judiciaire une majoration de traitement après chaque période de trois années de *fonctions effectives* dans une ou plusieurs juridictions ; en effet l'art. 3 de la loi du 1er juin 1949 dit :

« Les traitements des magistrats sont majorés après chaque période de trois années de fonctions effectives dans une ou plusieurs juridictions ».

» La première de ces majorations prend cours au premier jour du semestre civil qui suit la première période de trois années de fonctions effectives. »

Or, par suite de l'interprétation donnée par la Cour des Comptes à l'expression *fonctions effectives*, l'Administration fixe la date de la première majoration triennale du traitement d'un magistrat en refusant de considérer comme fonctions effectives dans une juridiction au sens de la loi, les fonctions effectives exercées de façon régulière et continue par ce magistrat en qualité de magistrat suppléant, soit en remplacement d'un titulaire nommé ou délégué à d'autres fonctions, démissionnaire, mis à la retraite, légalement empêché — p. ex. en congé ou malade, ou suspendu — destitué ou décédé, soit en vertu d'une délégation régulière.

Pareille interprétation paraît cependant d'autant moins admissible qu'elle n'est pas conforme au sens des termes de la loi et que d'autre part, précisément en raison de l'expérience acquise par cet ancien magistrat suppléant pendant l'exercice desdites fonctions effectives en remplacement d'un magistrat titulaire, il est souvent chargé, peu de temps après

vaak belast wordt, kort na zijn benoeming tot werkelijk magistraat, met het vervullen van belangrijke functies, als daar zijn het voorzitterschap van een burgerlijke kamer van een rechtbank van eerste aanleg, zonder welke omstandigheid men er niet zou hebben kunnen aan denken hem die op te dragen.

Eenparig wordt aangenomen dat de door een substituut van de krijgsauditeur te velde uitgeoefende functies « werkelijke functies » zijn, in de zin van de bij de wet van 1 Juni 1949 gewijzigde wet van 14 Augustus 1947, en men zou nochtans bezwaarlijk kunnen staande houden dat die functies werkelijker zijn dan die welke uitgeoefend worden door een plaatsvervangend vrederechter, welke gedurende maanden, ja zelfs jaren, een overleden, ontslagnemend, op pensioen gestelde, geschorste, met ziekteverlof of tijdelijk met andere functies beklede vrederechter-titularis vervangt, of die welke uitgeoefend worden door een plaatsvervangend rechter in de rechtbank van eerste aanleg, die de functies van rechter of van substituut van de procureur des Konings in gelijkaardige omstandigheden vervult.

Ten einde onrechtvaardigheden te vermijden, blijkt het dus noodzakelijk de wet van 14 Augustus 1947, gewijzigd door die van 1 Juni 1949, op de wedden der magistraten der rechterlijke macht, wettelijk uit te leggen.

Zulks is het doel van dit wetsvoorstel.

Aldus zal elk tijdperk, gedurende hetwelk een plaatsvervangend magistraat regelmatig de functies van een werkelijk magistraat heeft vervuld, hetzij ter vervanging van een ambtsvoerder, hetzij krachtens een regelmatige opdracht, in aanmerking genomen worden voor de berekening van de driejaarlijkse tijdperken van werkelijke functies in een of meer rechtscolleges, die recht geven op de verhoging van wedde. Laten wij een voorbeeld aanhalen.

Een vrederechter wordt ziek op 10 December 1946; een plaatsvervanger vervult regelmatig de functies van vrederechter tot op 10 Februari 1947; op 5 Maart 1948 wordt die plaatsvervanger tot werkelijke rechter of substituut-procureur des Konings benoemd; hij legt de eed af op 9 Maart 1948; de eerste weddeverhoging zal aan die magistraat toegekend worden met ingang van 1 Januari 1951 in plaats van op 1 Juli 1951, omdat de drie maand werkelijke functies, die hij als wn. vrederechter vervuld heeft, aan het diensttijdperk dat op 10 Maart 1948 is ingegaan moeten gevoegd worden.

L. LAGAE.

sa nomination comme magistrat effectif, de remplir des fonctions importantes, telle la présidence d'une chambre civile d'un tribunal de 1re instance, que, sans cela, l'on n'aurait pu songer à lui confier.

Il est admis unanimement que les fonctions exercées par un substitut de l'Auditeur militaire en campagne sont des « fonctions effectives » au sens de la loi du 14 août 1947 modifiée par celle du 1er juin 1949, et l'on ne pourrait cependant guère soutenir que ces fonctions soient plus effectives que celles qu'exercent un juge de paix suppléant remplaçant pendant des mois, voire des années, un juge de paix titulaire décédé, démissionnaire, mis à la retraite, suspendu, en congé de maladie ou délégué temporairement à d'autres fonctions, ou que celles exercées par un juge suppléant au tribunal de première instance remplissant les fonctions de juge ou de substitut du procureur du Roi dans des circonstances analogues.

En vue d'éviter des injustices, il paraît donc nécessaire d'interpréter législativement la loi du 14 août 1947 modifiée par celle du 1er juin 1949 sur les traitements des magistrats de l'ordre judiciaire.

Tel est le but de la présente proposition de loi.

Ainsi, toute période durant laquelle un magistrat suppléant a rempli régulièrement les fonctions de magistrat effectif, soit en remplacement d'un titulaire, soit en vertu d'une délégation régulière, sera prise en considération pour le calcul des périodes triennales de fonctions effectives dans une ou plusieurs juridictions donnant droit à la majoration de traitement. Prenons un exemple :

Un juge de paix devient malade le 10 décembre 1946; un suppléant remplit régulièrement les fonctions de juge de paix jusqu'au 10 février 1947; le 5 mars 1948, ce suppléant est nommé juge effectif ou substitut du procureur du Roi; il prête serment le 9 mars 1948; la première majoration de traitement sera accordée à ce magistrat à partir du 1er janvier 1951 au lieu du 1er juillet 1951, parce que les trois mois de fonctions effectives qu'il a remplies comme juge de paix ff. doivent être ajoutés à la période de service qui a pris cours au 10 mars 1948.

Wetsvoorstel tot uitlegging van artikel 3 der wet van 14 Augustus 1947 betreffende de wedden van de magistraten der rechterlijke orde en de wedden van de griffiers der hoven, rechtbanken en vredegerichten, gewijzigd bij de wet van 1 Juni 1949.

ENIG ARTIKEL.

De termen « werkelijke functie » in de eerste en tweede alinea van artikel 3 der wet van 1 Juni 1949, tot wijziging van de wet van 14 Augustus 1947, betreffende de wedden van de magistraten der rechterlijke orde, worden aldus uitgelegd dat door « werkelijke » functies dienen verstaan de functies uitgeoefend als werkelijk magistraat of als plaatsvervangend magistraat die regelmatig de functies van werkelijk magistraat heeft waargenomen, hetzij ter vervanging van een tot andere functies benoemde of afgevaardigde, wettelijk belette, verlof genietende, geschorste, ontslagnemende, op pensioen gestelde, afgezette of overleden ambtsvoerder, hetzij krachtens een regelmatige opdracht.

L. LAGAE.
R. ANCOT.

Proposition de loi interprétant l'article 3 de la loi du 14 août 1947 concernant les traitements des magistrats de l'ordre judiciaire et les traitements des greffiers des cours, tribunaux et justices de paix, modifiée par celle du 1er juin 1949.

ARTICLE UNIQUE :

Les termes « fonctions effectives », aux alinéas 1 et 2 de l'art. 3 de la loi du 1er juin 1949, modifiant la loi du 14 août 1947, concernant les traitements des magistrats de l'ordre judiciaire, sont interprétés en ce sens que par « fonctions effectives » doivent s'entendre les fonctions exercées comme magistrat effectif ou comme magistrat suppléant ayant fait régulièrement les fonctions de magistrat effectif, soit en remplacement d'un titulaire nommé ou délégué à d'autres fonctions, légalement empêché, en congé, suspendu, démissionnaire, mis à la retraite, destitué ou décédé, soit en vertu d'une délégation régulière.